

sig i en navnekonflikt med en erhvervsdrivende. I denne situation må klagenævnet foretage en afvejning af, om den potentielle registrant, der har indbragt sagen for klagenævnet, har en bedre ret end registranten.

Til stk. 2.

Med stk. 2 foreslås indført et forbud mod at registrere et eller typisk flere internet-domænenavne uden at have til hensigt selv at benytte disse, men alene for at sælge disse videre til personer, virksomheder organisationer mv., der har for eksempel en særlig driftsøkonomisk, personlig eller privat interesse i netop dette internet-domænenavn. Der vil typisk være tale om, at en sådan registrering er foretaget af registranter, der har forudset, at andre registranter vil kunne have en særlig interesse i det pågældende internet-domænenavn, og at den pågældende har været hurtigst til at få registreret navnet. Ofte anvendes begrebet »warehousing« om sådanne registreringer. Begrebet har imidlertid ikke noget sikkert anvendelsesområde og anvendes derfor også om registreringer, der ikke vil kunne rammes i medfør af bestemmelsen.

Det foreslås, at bestemmelsen får et snævert anvendelsesområde og alene finder anvendelse i tilfælde af, at registreringen er sket for at sælge eller udleje internet-domænenavnet. Internet-domænenavne må således ikke registreres alene med henblik på videreoverdragelse, hvor den, der overdrager internet-domænenavnet (den tidligere registrant), får en økonomisk vinding, hvad enten videreoverdragelsen sker fuldstændigt eller delvis, midlertidigt eller endeligt. Det væsentlige er således, om formålet med registreringen har været økonomisk vinding ved videreoverdragelse i en eller anden forstand. Hvis der udover en økonomisk gevinst har været andre hensigter bag registreringen af et internet-domænenavn, finder bestemmelsen ikke anvendelse. Det er således ikke hensigten med bestemmelsen at ramme en registrant, der foretager en registrering som led i et fuldmagtsforhold. Eksempelvis vil et reklamebureau, der til brug for en konkret opgave har registreret et antal navne, som det er tanken at klienten skal overtage, ikke være omfattet af forbudet. Afgørende for, om bestemmelsen finder anvendelse, vil være en konkret vurdering af fuldmagtsgivers forhold.

Det er ikke hensigten, at bestemmelsen skal ramme registranter, der nok på registrerings- eller overdragelsestidspunktet havde til hensigt at videresælge eller udleje, men som efterfølgende selv etablerer en reel brug af internet-domænenavnet. I en sådan situation vil registranten eksempelvis kunne sælge internet-do-

mænenavnet uden at være omfattet af forbudet i bestemmelsen.

Det er heller ikke hensigten, at bestemmelsen skal hindre udlejning af underdomæner, som for eksempel .co.dk. På dette punkt kan der være forskellige hensyn at tage under de forskellige internet-domæner, der omfattes af loven. Spørgsmålet må derfor behandles i forretningsbetingelserne, jf. bemærkningerne til § 11.

Ligesom det gælder for stk. 1, vil heller ikke stk. 2 alene kunne bringes i anvendelse overfor den optræden, der udmønter sig i registreringsøjeblikket, men ved enhver efterfølgende optræden.

Til § 13

Bestemmelsen beskriver nedsættelsen af et klagenavn for internet-domæner, herunder udpegningen. Samtidig foreskriver bestemmelsen, hvem der har pligt til at komme med forslag til kandidater i forbindelse hermed.

Til stk. 1

Det foreslås, at det er ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, der nedsætter og udpeger klagenævnet og dets medlemmer.

Klagenavnets virke omfatter alle internet-domæner, der er omfattet af loven, uanset om der udpeges en eller flere administratorer efter § 4, stk. 3.

Det slås fast i stk. 1, at ministeren nedsætter et klagenavn, der er uafhængigt af såvel ministeren som af administrator.

Klagenævnet, der afløser det hidtidige private klagenavn, Klagenævnet for Domænenavne, forventes at udfylde den samme rolle som Klagenævnet for Domænenavne. Der er imidlertid tale om et offentlig retligt klagenavn, da klagenævnet oprettes ved lov, da medlemmerne udpeges af ministeren for videnskab, teknologi og udvikling, og da ministeren godkender reglerne for nævnet, jf. § 14, stk. 3.

Til stk. 2

I stk. 2 understreges det, at klagenævnet finansieres af administrator. Hvis der i henhold til loven udpeges flere administratorer, skal disse sørge for at afholde klagenavnets udgifter samt bistå klagenævnet med sekretariatsbistand. Det forudsættes, at ministeren i medfør af § 4, stk. 2, jf. nr. 10, fastsætter den nærmere indbyrdes fordeling, mens oprettelse af et sekretariat og sekretariatets virke forventes at ske efter aftale med administratorerne imellem.

Til stk. 3 og 4

I stk. 3 og 4 er det slået fast, at ministerens udpegnings af medlemmer vil ske efter høring af klagenæv-